

První republika

Horská chata Žronice

24.7. - 7.8. 2011

Obsah

Ach synku synku (Masarykova oblíbená).....	4
AG Flek – Všichni ti lžou	4
Armstrong/Chladil – Mackie Messer (Mack the knife).....	6
Beatles – All my loving	7
Beatles – Tell me why	9
Bowly, Al – Guilty	11
Bratři Ebenové – Na růžích ustláno	13
Bratři Ebenové – Nikdo to nebere	15
Bratři Ebenové – O balonu	16
Bratři Ebenové – O zlaté rybce.....	18
Čechomor – Proměny	20
Daněk, Wabi – Hejkal	22
Daněk, Wabi – Outsider waltz.....	23
Denver, John/Spiritual Kvintet – Leaving on a jet plane/Spinkej ...	24
Ellington/Kainar – Já bych si rád najal dům (Rent party blues).....	26
Frauenberg, Arnošt – Anděl strážný	28
Frauenberg, Arnošt – Ořechy	30
Frauenberg, Arnošt – Rozednívání	31
Gershwin/Werich – Letní ukolébavka (Summertime)	32
Hašler, K. – Ta naše písnička česká.....	33
Hm – Buď můj salám	34
Hm/Seifert – U studánky	36
J+V+W – David a Goliáš.....	38
J+V+W – Ezop a brabenec	39
J+V+W – Kloubouk ve křoví	40
J+V+W – Nebe na zemi.....	41
Jananas – Bílý sex	42
Když jsem k vám chodíval	44
Kryl, Karel – Bludný holanďan	45
Kryl, Karel – Děkuji	46
Kryl, Karel – Lásko	48
Mňága a Žďorp – Na stanici polární	50
Mottl, Jarka – Hledám děvče na neděli.....	52

Navarová, Zuzana – Cestou do Jenkovic	54
Nohavica, Jaromír – Jeruzalem.....	55
Nohavica, Jaromír – Ježíšek	57
Nohavica, Jaromír – Metud	58
Nohavica, Jaromír – Muzeum.....	60
Nohavica, J. – Osud.....	62
Nohavica, J. – Těšínská	64
Karel Plíhal – Ráda se miluje	65
Plíhal, Karel – Víla.....	66
Plíhal, Karel – Zahradnická	66
Radůza – Čutora	68
Radůza – Nebe peklo ráj.....	70
Radůza – Papierosy	72
Radůza – Půjdu kam chci	74
Redl, Vlasta – 6&90	76
Redl, Vlasta – Až na poslední stránku	77
Redl, Vlasta – Bílá místa	78
Redl, Vlasta – Čarodějova píseň.....	80
Seeger, Pete – Řekni kde ty kytky jsou (Where have all the flowers gone).....	82
Sinatra, Frank – Ain't she sweet.....	84
Skoumal, Petr – Starej pán.....	85
Totální nasazení – Pikaču	87
Traband – Pálíš, doutnáš, nehoříš	88
Traband – Sáro!	89
Uhlíř, J. – Trpasličí svatba.....	90
Uhlíř, J. – Vadí, nevadí.....	92
Xindl X – Chemie.....	92

Ach synku synku (Masarykova oblíbená)

G D7 G
1. Ach synku, synku doma-li jsi.

G C
Ach synku, synku doma-li jsi.

D7 Ami
Tatíček se ptal, oral-li jsi.

G Emi C D7 G
Tatíček se ptal, oral-li jsi.

2. [:Oral jsem oral, ale málo:]
kolečko se mě polámalo.

3. [:Když se ti zlámalo, dej ho spravit.:]
Nauč se synečku hospodařit.

AG Flek – Všichni ti lžou

E H E H
*: Hrávám pocestným, počestným bez potlesku,

E H E
mám rád oči bez šátků, ty svědčí zázrakům,

G D G D
sbírám je do hrnků jak vodník pod pokličkou,

G D E
hlídám to tajemství těžkých tuláků, ó.

E H E H
1. Pálím dopisy nad svíčkou, sliby, co lidem vládnou,

E H E

počítám a popel z nich vážím na miskách,

G D G D

vím, já ti odpouštím, užs' neměl šanci žádnou,

G D

tak vítej a povídej,

Emi

že je ti fuk, co si lidi poví,

H

a že jsi šel kolem náhodou,

Emi

to, co bys chtěl, stejně nevyslovíš,

H A

a pokud vím, taks' přišel zapomenout,

G D F# E

jó, já vím, všichni ti lžou, ó.

2. Pálím dopisy nad svíčkou, sliby, co lidem vládnou,

počítám a popel z nich vážím na miskách,

tak vítej, já ti odpouštím, už nemáš šanci žádnou,

vítej, ale neříkej,

že je ti fuk, co si lidi poví,

a že jsi šel kolem náhodou,

už ani muk a šetři slovy,

pokud vím, taks' přišel zapomenout,

G D F# Emi H Emi H A

jó, já vím, všichni ti lžou,

G D F# H

jó, já vím, všichni ti lžou ...

Armstrong/Chladil – Mackie Messer (Mack the knife)

G Ami7 D7 G

1. Žralok zuby má jak nože a z těch zubů čiší strach,

Emi Bdim Ami7 D7 G

Mackie Messer, ach, můj bože, kdo dokáže, že je vrah.

2. Na nábřeží řeky Temže leckdo život dokonal.

Mor tam nebyl, víme jen, že Mackie Messer blízko stál.

3. Jednou zmizel chudák Majer, jindy boháč Müller zas.

Mackie s hůlkou, jako frajer obcházel tam v onen čas.

4. Pěkná hůlka na procházku a v té hůlce nůž je skryt.

Mackie Messer vyhrál sázku, nic mu nelze dosvědčit.

5. Jednou změnil požár v Soho půlnoc temnou v denní jas,

podezřelých bylo mnoho, ale Mackie zmizel včas.

6. Jindy zase mladá žena nic netuší a jde spát,

probudí se zneuctěna, Mackie však ji nechce znát.

Beatles – All my loving

Capo 0

Close your ^{Ami}eyes and I'll ^{D7}kiss you
to ^Gmorrow I'll ^{Emi}miss you
re ^Cmember I'll ^{Ami}always be ^Ftrue ^{D7}
and then ^{Ami}while I'm ^{D7}away
I'll write ^Ghome every ^{Emi}day
and I'll ^Csend all my ^{D7}loving to ^Gyou. ^{C, G, D, G}

2. I'll pretend that I'm kissing
the lips I am missing
and hope that my dreams will come true
and then while I'm away
I'll write home every day
and I'll send all my loving to you.

®: All my ^{Emi}loving ^{Es+}I will send to ^Gyou
all my ^{Emi}loving ^{Es+}darling I'll be ^Gtrue.

3.=1.

4.=2.

®: + all my ^{Emi}loving all my ^Gloving
all my ^{Emi}loving I will send to ^Gyou ...

Beatles – Tell me why

capo 1

$G7$ Tell me w^Chy - Ami - you cried, $Dmi7$
and why you l ^{$G7$} ied to m ^{$C, Dmi7$} e.

$G7$ Tell me w^Chy - Ami - you cried, $Dmi7$
and why you l ^{$G7$} ied to ^{$C, G7$} me.

Well I g^Cave you everything I Ami had,
but you l ^{$Dmi7$} eft me sitting on my $G7$ own.

Did you ^Chave to treat me oh so Ami bad,
all I $Dmi7$ do is hang my head and m ^{$G7$} oan.

Tell me w^Chy - Ami - you cried, $Dmi7$
and why you l ^{$G7$} ied to m ^{$C, Dmi7$} e.

$G7$ Tell me w^Chy - Ami - you cried, $Dmi7$
and why you l ^{$G7$} ied to ^{$C, G7$} me.

If it's s^Comething that I've said or d ^{Ami} one,
tell me w ^{$Dmi7$} hat and I'll apolog ^{$G7$} ize.

If you d^Con't I really can't go Ami on,

holding ^{Dmi7}back these tears in my e^{G7}yes.

Tell me w^Chy - ^{Ami} - you cried, ^{Dmi7}
and why you l^{G7}ied to m^{C, Dmi7}e.

^{G7}Tell me w^Chy - ^{Ami} - you cried, ^{Dmi7}
and why you l^{G7}ied to ^{C, C7}me.

Well I ^{F7}beg you on my bended knees,
if you'll ^{G7}only listen to my pleas.
Is there ^{Ami}anything I can do,

'Cause I r^{Dmi}eally can't stand it
I'm ^{G7}so in love with y^{C, G7}ou.

Tell me w^Chy - ^{Ami} - you cried, ^{Dmi7}
and why you l^{G7}ied to m^{C, Dmi7}e.

^{G7}Tell me w^Chy - ^{Ami} - you cried, ^{Dmi7}
and why you l^{G7}ied - - to ^Cme.

Bowly, Al – Guilty

D6 Fdim Em7 Em7/6 Em7 A7+5
Is it a sin, is it a crime

D9 D DM7 D6 DM7 GM7 G7
Lov - ing you, Dear, like I do?

Em7/9 Em7 G/B A7 A7sus4 A7 D B7
If it's a crime, then I'm guilty,

Em7 G/B A7 D A
Guilty of loving you.

D6 Fdim Em7 Em7/6 Em7 A7+5
Maybe I'm wrong, dream - ing of you,

D9 D DM7 D6 DM7 GM7 G7
Dream - ing the lonely night through;

Em7/9 Em7 G/B A7 A7sus4 A7 D B7
If it's a crime, then I'm guilty,

Em7 G/B A7 A7+5 D
Guilty of dreaming of you.

F#m C#7 F#m Bm7 C#7
What can I do, what can I say,

F#m Bm7 C#7
After I've taken the blame?

A E7 Fdim A F#7
You say you're through, you'll go your way,

G G/F# Em7 Em6 A7
But I'll always feel just the same.

D6 Fdim Em7 Em7/6 Em7 A7+5
Maybe I'm right, may - be I'm wrong,

D9 D DM7 D6 DM7 GM7 G7
Lov - ing you, Dear, like I do?

Em7/9 Em7 G/B A7 A7sus4 A7 D
If it's a crime, then I'm guilty,

Em7 G/B A7 D A
Guilty of loving you.

Bratři Ebenové – Na růžích ustláno

capo 4

^GOsud si se mnou jen ^Dhrál

^{Emi}pak si vzal boty se ^Cšpičkou^G

Rázem mne do bláta hnál

nevysypanou cestičkou

^{Emi}Jenže mně stejně je ^Ado ejchuchu

^{Ami}jsem sice v blátě, a ^Gle na vzdu^Dchu

a tak ^Gmám-li říct, jestli jsem ^Dšťastnej, tak ^{Emi}á^Ano

^{Ami}a skvěle ^Dspím

^GNemám na ^{Emi}růžích ust^Fláno^G

Nemůžu dělat, co chci

čas něco jiného žádá

Žádný místo na slunci

aspoň si nespálím záda

^{Emi}V Čechách, když místečko ^Ana slunci máš

^{Ami}krémem proti závi^Gsti se hned ^Dmaž

a tak ^Gnevolejte mi ve^Dčer ani ^{Emi}rá^Ano

^{Ami}to sladce ^Dspím

^GNemám na ^{Emi}růžích u^Fstláno^G

Když si ale vzpomínám

jak jsem na nich kdysi spával

Upřímně přiznám se vám

že jsem taky dost nadával

Emi Pod nosem voní ti ^A růže plátek
Ami jenže trny píchaj ^G do lopatek ^D
a tak ^G tam, kde mi chybí, do ^D stávám při *Emi* dá ^A no
Ami a skvěle ^D spím
^G Nemám na *Emi* růžích u ^F stláno ^G

Bratři Ebenové – Nikdo to nebere

Ještě se^D svítí

a ještě^C teče vo^Gda

Kdo odpo^Dví ti

a kdo ti^C ruku po^Gdá

Ještě se^{Emi} vaří a zdá se, že^A nám chut^Dná

^GVolaná^C srdce jsou dočasně nedo^Dstupná

A kamna hřejí

hlas mluví do éteru

Ta slova znějí

jak rány z revolveru

Lékařská pomoc nicméně není nutná

Volaná srdce jsou dočasně nedostupná

Sníh poletuje

Ta zima konce nemá

A králům ujel

přímý spoj do Betléma

A podle všeho je jim to zřejmě putna

Volaná srdce jsou dočasně nedostupná

Zisky i dluhy píšeme do análů

Jeden jak druhý toužíme po signálu

A když pak přijde, odpověď je tak smutná

Volaná srdce jsou dočasně nedostupná

Bratři Ebenové – O balonu

capo 0

Js^Gou věci, kt^Derý člověk n^Cepochop^Gí,
t^{Emi}ak třeba například ty r^{Ami7}ádiový v^Dlny,
v^Ge vzduchu p^Do nich není ^Cani stop^Gy,
^{Emi}a přitom všude kolem j^{Ami7}e to vlastně p^Dlný,
^{Ami7}anebo balón: př^Dece když to lítá,
čl^{Ami7}ověk by uvnitř čekal ně^Dáký zařízení,
ř^Gekněme v^Drtuli, co b^Cy tam byla skr^Gytá,
j^{Emi}enže v tý kouli nic, al^{Ami7}e lautr nic n^Dení.

Ⓜ: A přitom vzh^{C6°}ůru^{Ami}, n^{Emi}ese tě to vzhůr^{Ami}u,
n^{G6}edá se to nahmatat ani změřit,
vzh^{C6°}ůru^{Ami}, n^{Emi}ese tě to vzhůr^{Ami}u,
n^{G6}ezbývá nic jiného, nežli věřit,
ž^Ge když odhod^Díš všechny p^Cytle s p^Gískem
a nažh^Davíš všechny h^Cořák^Gy,
/: vzh^{C6°}ůru^{Ami}, ž^{Emi}e poletíš vzhůr^{Ami}u, ^{G6}až nad mraky. :/

A tak má každý balón svoji duši,
duši neviditelnou, co ho nese vzhůru,
dál mi to rozebírat nepřísluší,
na to jsou odborníci nahoře na kůru,
a když má duši balón, mám ji taky,
a ta mi poskytuje jedinečnou šanci,
že kdybych odhodil ty saky-paky,

tak bych se vznášet moh' se stejnou elegancí.

Ⓜ: Vzhůru, nese tě to vzhůru,
nedá se to nahmatat ani změřit,
vzhůru, nese tě to vzhůru,
nezbývá nic jiného, nežli věřit,
že když odhodíš všechna závaží
a nažhavíš srdce hořáky,
/: vzhůru, že poletíš vzhůru, až nad mraky. :/

Bratři Ebenové – O zlaté rybce

capo 0

Jd^{G9}u takhle po nábřeží^F a venku zrovna svít^Cá,
^{G9}a to je realita, a to je realita,
slunce se zvolna škrábe n^F a věž svatého Vít^Ca,
^{G9}a to je realita, a to je realita,
v^Bidím, jak u Vltavy ň^Fákej chlap ryby chyt^Cá,
najednou zlatá rybka se na udici zmít^Gá,
a to je realita, a to je realita.

®: N^Cadlábnout se d^Gosyta, č^Fi věřit r^{Dmi7}ybce,^G
k^Cam až jde re^Galita,^F a kde je f^{Dmi7}ik-, f^Gik-,
j^Ce lepší vzhůr^Gu lítat, č^Fi jít po š^{Dmi7}ipce,^G
k^Cam až jde re^Galita,^F a kde je f^{Dmi7}ik-, f^Gik-, f^Fikc^De?^{G9}

Teď je tu situace velice zapeklitá,
a to je realita, a to je realita,
víme, že zlatá rybka jakási přání skýtá,
a to je realita, a to je realita,
jenomže co je doma, jenom to se počítá,
tak jedna rána nožem, a přání jsou zabitá,
a to je realita, a to je realita.

®:

Jenže takových rybek už měl ten chlápek v hrsti,
a všechny slibovaly, a všechny slibovaly,
a když se obměkčit dal a do vody je pustil,

i s přáním uplaval, i s přáním uplaval,
česká ryba je kluzká a šupinami krytá,
ta ti něco nakecá a člověk se nachytá,
a to je realita, a to je realita.

®:

Čechomor – Proměny

Ami Dar^Amo sa ty trá^Gpíš ^Gmůj milý ^Csynečku,
nenosím já tebe, ^Dmi neno^Asím v ^Ami srdéčku,
přece tvoja ^{G, C, G, C}ne^Abudu, ^Dmi ani ^Ami jed^Enu ^Ami hodinu^A..

Copak sobě myslíš má milá panen^Ako,
vždyť ty jsi to moje rozmilé srdénko
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá..

A já sa udělám malú veveričkú
a ti uskočím z dubu na jedličku,
přece tvoja ne^Abudu, ani jed^Enu hodinu..

A já chovám doma takú sekéřečku,
ona mi podetne dúbek i jedličku
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá..

A já sa udělám tú malú rybičkú
a já ti uplynu přeč po Dunajíčku,
přece tvoja ne^Abudu, ani jed^Enu hodinu..

A já chovám doma takovú udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku
a ty přece budeš má, lebo mi tě Pán Bůh dá..

Ami, F, C, F, C, G

Ami, F, C, F, C, G, Ami

A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na Uherskú stranu,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu..

A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystřelí všeckým vranám dušu
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá..

A já sa udělám hvězdičku na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi,
přece tvoja nebudu, ani jednu hodinu..

A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá..
a ty musíš býti má, lebo mi tě Pán Bůh dá..

Ami, F, C, F, C, G, Ami, F, C, F, C, G x 4

Daněk, Wabi – Hejkal

capo 3

^{Emi} Divnej jekot po lesích se prohání
až v ^{Ami}žilách tuhne ^{Emi}krev a zuby ^Ccvakaj ^HSOS.
^{Emi}Utichá až u potoka pod ^{Emi}strání
jó ^{Ami}takovýhle ^{Emi}řvaní by ^Hnesnes ani ^{Emi}pes.
^{Ami}Zuby, rudý ^{Emi}voči a ^{Ami}drápy ^{Emi}krvavý
^Ckosti chřestěj v rytmu ^Hkastanět
a ^{Ami}strašidelný ^{Emi}vytí a ^{Ami}skřeky chraplavý
tak ^Cto je hejkal na to vemte ^Hjed.

R: U nás ^Ghej- (HEJ!-) ^Chej- (HEJ!-), ^GHejkal straší v lese

jen ten kdo něco snese ^{A7}tam může v noci jít.

*Jeho ^Ghej- (HEJ!-) ^Chej- (HEJ!-), hejkání se nese
^Ckaždý se strachy ^Gtřese, k ohni ^Cnesesedneme ^Gse
^Cneboť za boudou ^Gv lese zase ^{D7}Hejkal začal výt.*

2. Kdo z vás tady na Hejkaly nevěří
ten může u nás přespat až se zastaví.
Nevystrčí špičku nosu ze dveří
a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.
Jenom kalný voči a rysy ztrhaný
kalhoty si bude muset prát
a děs a hrůza v hlase, jó to mu zůstane
až koktavě bude povídat. R:

Daněk, Wabi – Outsider waltz

capo 2

^GDnes ráno když bylo půl, při ^{Hmi}pravidelný hygieně,
^{Ami}poklesls hodně v ceně, když jsi ^Czahlíd svůj ^Dzjev
^{Ami}Už nejsi, co jsi ^{D7}býval, tu ^Gtvář nespraví ti ^{Emi}masáž,
^Cmarně se hochu ^{D7}kasáš, už nejsi ^Glev a velký ^{D7}šéf.

Ⓜ: ^GMáš svůj svět a ^{Emi}ten se ti hroutí,
to ^Gdávno znám, já ^{E7}prožil to sám
^{Ami}kráčíš ^{D7}dál a ^{Ami}cesta se ^{D7}kroutí,
až ^{Ami7}potkáš nás ^{Hmi}na ní, tak ^{D7}přidej se ^Gk nám. ^E

Jsi z vojny doma čtrnáct dnů a na radnici velká sláva,
to se ti holka vdává, cos jí dva roky psal.
Ulicí tiše krouží ten divnej motiv z Lohengrina,
není ta, bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

Ⓜ:

Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
a nemáš ani zdání, jak to potáhněš dál.
Ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
už nemáš čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

Ⓜ:

Denver, John/Spiritual Kvintet – Leaving on a jet plane/Spinkej

capo 1

^{D7}All my ^Gbags are packed ^CI'm ready to go,
^GI am standing ^Chere outside the door,
^GI hate to wake you ^Cup to say good-^Dbye.
But the ^Gdawn is breaking, ^Cit's early morn'
^GThe Taxi's waiting, ^Che's blowing his horn,
^GAlready I'm so ^Clonesome I could ^Ddie.

So ^Gkiss me and ^Csmile for me,
^GTell me that you'll ^Cwait for me,
^GHold me like you ^{Ami}never let me ^Dgo,
'Cause I'm ^Gleaving ^Con a jet plane,
^GDon't know when ^CI'll be back a^Ggain.
Oh babe ^CI hate you ^Dgo.

There's so ^Gmany times I've ^Clet you down
So ^Gmany times I've ^Cplayed around,
I ^Gtell you now that ^Cthey don't mean a ^Dthing.
Every ^Gplace I'll go I'll ^Ci think of you
Every ^Gsong I'll sing I'll ^Csing for you
When ^GI'll come back I'll ^Cbring you wedding ^Dring.

So kiss me...

^GNow the time has ^Ccome to leave you
^GOne more time ^Clet me kiss you
Then ^Gclose your eyes ^CI'll be on my ^Dway.
^GDream about the ^Cdays to come
When^G I won't have to ^Cleave alone
A^Gbout the times when ^CI won't have to ^Dsay:

^Gkiss me and ^Csmile for me,
^GTell me that you'll ^Cwait for me,
^GHold me like you ^{Ami}never let me ^Dgo,
'Cause I'm ^Gleaving ^Con a jet plane,
^GDon't know when ^CI'll be back a^Ggain.
Oh babe ^CI hate to ^Dgo.

Ellington/Kainar – Já bych si rád najal dům (Rent party blues)

A7/5+

D D7

Já bych si rád najal dům

G Gmi

kde bych moh` žít jen svým snům

D H7 Emi A7 D H7 B7 A7

celý stmělý slepá okna v průčelí.

D D7

S korouhvičkou na střeše,

G Gmi

s půdou plnou veteše,

D H7 Emi A7 D Dmaj7 D7

pak bych čekal až to vítr pročeše.

G Gmi

Ve sklepě bych našel dívku zazděnou

D D7

kolem sudy starých vín,

G Gmi

zahrál bych na harfu opuštěnou,

E7 A7

v duši měl paví stín.

D D7

Já myslívám si potajmu,

G Gmi

že až si ten dům pronajmu,

D H7 Emi A7 D Dmaj7 D7
oběsím se samým štěstím na římse.

G

Gmi

Ve sklepě bych našel dívku zazděnou

D

D7

kolem sudy starých vín,

G

Gmi

zahrál bych na harfu opuštěnou,

E7

A7

v duši měl paví stín.

D

D7

Já myslívám si potajmu,

G

Gmi

že až si ten dům pronajmu,

D

H7

Emi

A7

D

G7

D6/9

oběsím se samým štěstím na římse.

Frauenberg, Arnošt – Anděl strážný
capo 3, X=xx1212

^GJen tiše řek „Tak se vzbud’.“
Bílý peří zdobilo mu bělavou hrud’
a ^Ci křídla měl ještě ^Gvlažný
^GKdyby to šlo, snad bych klek
já se ale nemoh se pohnout
jak jsem se lek
co ^Ckdyž to byl můj anděl ^Gstrážný

R:

^CMožná že jo a možná že ne
možná je to celkem jinak ^Gzařízené
Co^F pak já vím jak to tam ^Cchodí
^CCopak já vím jestli Pánbůh je chlap
jestli třeba Adama sem ^Enepřines čáp
či ^{Ami}jestli se jen ^Xzkrátka nena^Grodil

^GSnad je to fuk tak jak tak
každýmu nám jednou jede poslední vlak
tak hlavně ať máš ruce čistý
když srdce bije jak Rovenskej zvon
může ti bejt jedno jestli moh to bejt on
dokud to buší máš svý jistý

R:

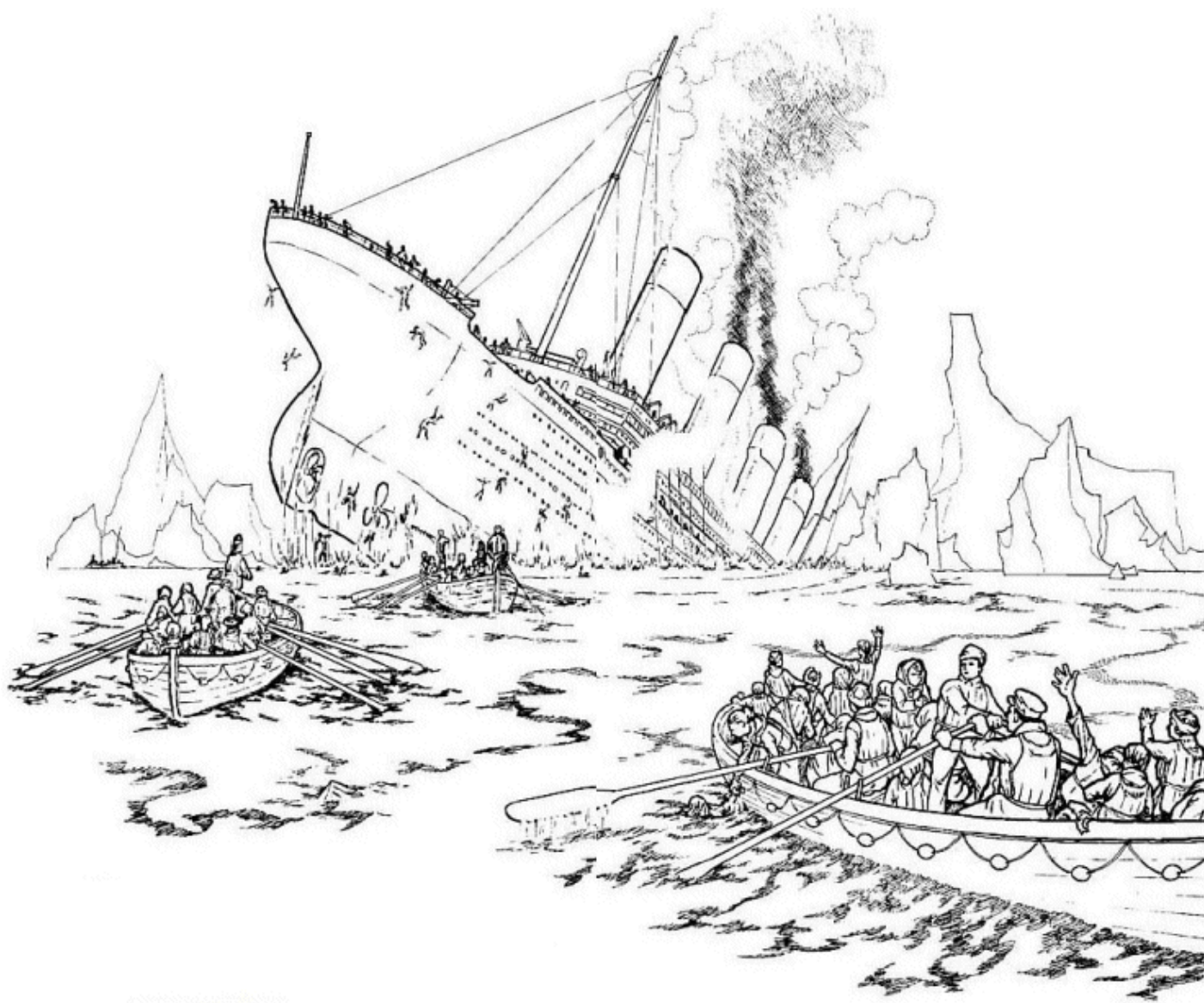
Na každej pád když už tu byl

já přece jen jsem doufal že se pozdrží dýl
a že dáme řeč o věcech vážných

Snad musel jít, říkám si at',
no nemůžu ho držet ale teď babo rad'
jestli fakt to byl můj anděl strážný...

R:

Tak kam sakra šel, teď tu byl...

Frauenberg, Arnošt – Ořechy

capo 2

^GOřechy ^Cdo střechy ^Gv září mi ^Dbubnu ^Gjí
^Ga já je ^Cpřes jejich ^Gstáří až ^Dv dubnu ^Gjím
^{Emi}teprve vloni jsem ^{Hmi}vopravdu postřeh
^Cjak nám ty ořechy^D....bubnují ^Gdo střech

Rodiče z lodiček blázni se radují
s caparty do plachet v lázni jim zadují
Skořápky poslušně vrátí se zpátky
všichni si popřejou...veselý svátky.

Pro krásu do vlasů, vůně zas do vína
a když nám maličká stůně tak vzpomínám
Jak nám to babičky říkaly kdysi
Nastrouhat kůru a listy...a smísit.

Ořechy ze střechy dolů se kutálí
Jako ten starý strom spolu jsme ustáli
všeliké bouře i ničivé války
proto náš ořech nás vítá....už z dálky

Frauenberg, Arnošt – Rozednívání

capo 4

^GKdyž se ráno chystám vstát a všichni ještě ^Espí
jsem ^Erád, že mám svůj ^{Ami}vlastní stát, kam ^Cjen
málokdo ^Dsmí

^Ghladím děti po vlasech a říkám „Bohu ^Edík,
^Eta nejmenší ^{Ami}pohla se, jen ^Cat' ji ^Dnevzbu ^Gdím.“

R: ^CMěsíc choulí se ^Gza chalupou
a z ^Edruhé strany ^{Ami}už ho Slunce ^Ckvapem vyhá ^Gní
^Chvězdy hledal bys ^Gmarně lupou,
^Enejkrásnější ^{Ami}ze dne bývá ^Croze ^Ddnívá ^Gní.

Lampář lampy zhasíná a pekař už jde dom,
jak se tak dívám na syna-on jablko, ty strom,
čas nám dráhy překřížil, za námi cesty lán,
při tom jak si tě prohlížím si užívám těch rán, kdy...

R:

Voda právě vaří se na první z dnešních káv
a náměsíčník na římse mi mává na pozdrav
kos vydá z hrdla čistý tón a mrkne na mě mrak
to přišel čas jít na balkón a podívat se jak:

R:

Když se ráno chystám vstát než Slunce začne hřát
jsem rád že mám svůj vlastní stát, co víc si můžu přát.

Gershwin/Werich – Letní ukolébavka (Summertime)

A E7 A A7

Dmi6 Emi6 ...

1. Léta žár, život zdá se hned krásný.

Gmi7 Bb Hdim A E7 A A7

Ryb je hojnost, zraje bavlny lán.

Dmi6 Emi6 ...

Mámu hezkou máš a tvůj táta tě nedá,

F Dmi G Gmi7 Dmi G7 Gmi7

tak, synáčku, neplač, mámou kolébán.

Dmi A7 Dmi6 Emi6 ...

2. Jednoho rána svět se ti promění v píseň,

ta ti křídla dá, zmizíš v oblacích nám,

až do té chvíle zlý sen ti nezkříží spánek.

Dmi6

Tak spi, synku, spi, svou mámou kolébán.

Hašler, K. – Ta naše písnička česká

1.

^ATy naše písničky, ^Ejsou jak ty perličky,
^Ana šňůrce navleče^E né.

^AKolik je krásy v nich ^Da je to velký hřích,
^{H7}že jsou tak upuště^E né. ^{E7}

CHORUS:

^ATa naše ^Epísnička ^Ačesk^{A7}á, t^Da je tak hezká, tak
h^Aezká, ^{A7}

^Dtak jako na louce ^Akytička, ^{Hmi}vyrostla ^Eta naše
^Apísnič^Eka.

^AAž se ta ^Epísnička ^Aztrat^{A7}í, p^Dak už nic nebudem^A
mít, ^{A7}

^Djestli nám zahyne, ^Avšechno s ní ^{H7}pomine,
^Epotom už ^{E7}nebudem ^Ažít.

2.

Zpívejte lidičky, ty naše písničky,
písničky z Moravy, z Čech,
ta naše písnička, je sice prostičká,
ale je nejhezčí z všech.

Hm – Bud' můj salám

D Esus⁴ Em⁷ A⁷

Nemohu dnes usnout neboť raší ze mě den

D Esus⁴ Em⁷ B^b A⁷

zvláštní pan sen nepřivře má víčka do dveří

B^b A B^b Hm

nemohu spát tvá krása nenechá mě chladným

G Hm A

jen tuhle noc a pak už budu naříkat

D Hm G A

já nemám hlad nechci pít nechci snídat

D Hm G

já mám břicho plné i srdce plné

B^b F[#]

i pod kůží mám strach

G F[#] G

že něžné jídlo přemění se v nerost drsný

Em D/F[#] G A

a že mou lásku odnese si horník na památku

D Esus⁴ Em⁷ A⁷

D Esus⁴ Em⁷ B^b

A B^b A B^b

že něžné jídlo přemění se v nerost drsný

Hm G Hm A

a že mou lásku odnese si horník na památku

D Esus⁴ Em⁷ A⁷

Ostatní milenci jsou jako octa pijáci

D Esus⁴

kdežto já mám doma whisky

Em B^b A

mám bourbon mám curacao mám gin

B^b A B^b

mám cognac mám tebe mám salám

Hm G

mám tě rád

Hm A

bud' můj salám lásko

D Hm

mám tě rád

G A

bud' můj salám lásko

D Hm

mám tě rád

G B^b F[#] G F[#] G

bud' můj salá--á--á--ám

Em D/F[#] G A

(at' ani koně neumírají bezdůvodně)

Hm/Seifert – U studánky

G⁷ A⁷ G⁷ A⁷

Ve studánce odjakživa

F D⁷ F D⁷

v zimě v létě voda zpívá.

G⁷ A⁷ G⁷ A⁷

Vodičko, dej mi tu notu.

F D⁷ F D⁷

La-la, slyšíš? Už je to tu.

G⁷ A⁷

Už housátka kolébavě

G⁷ A⁷

rozběhla se v jarní trávě.

F D⁷

Díváš-li se na ně z výšky,

F D⁷

jsou jak živé pantoflíčky.

G⁷ A⁷ G⁷ A⁷

A tak tyto písně, tance

F D⁷ F D⁷ E

vyloodil jsem na malé studánce,

F D⁷ E

studánko má malá,

F D⁷ E

zpívám si tralala.

G⁷ A⁷
namáčeje pero v rose,
G⁷ A⁷ F D⁷
když děvčátko usmálo se

F D⁷ G⁷ A⁷
a shrnulo do zástěrky
G A⁷ F D⁷
žluté květy jako šperky.
F D⁷
a ještě jednou...

J+V+W – David a Goliáš

CLidi na li^{A_{mi}}di jsou jako Fsaně^{G₇},

Cčlověk na člo^{A_{mi}}věka jako Fkat^{G₇}.

CPodívejte A₇se na ně,

D_{mi}musí^{G₇}te naří^Ckat. H₇

E_{mi}Obr do pidimužíka Amydlí^{H₇},

E_{mi}domnívaje se, že vyhra^Aje. H₇

GKlidně E_{mi}sed'me A_{mi}na žid^{D₇}li,

Gčtěme bibli, G₇tam to všechno je.

CSamuelo^{A_{mi}}va kniha nám D_{mi}7poví^{G₇}dá,

Cjak na žida A_{mi}přišla veli^{D_{mi}7}ká bí^{G₇}da,

Cjak ti bídní A_{mi}Filištiní Fválku vést ne^{F_{mi}}byli líní.

CAž potkali A_s7Davi^{G₇}da.

CDavid šel do A_{mi}války volky, D_{mi}7nevol^{G₇}ky,

Cz velké dálky A_{mi}nesl bratrům D_{mi}7homol^{G₇}ky.

CV pochodu se A_{mi}cvičil v hodu,

Fdal si pro strý^{F_{mi}}čka Příhodu

Ctři šutry do G₇tobol^Cky.

Hej, ^{A_s} hej, kam se Cvalej,

vždyť jsou D₇malej!

Takhle G₇Goliáš ho E₇provokuje,

D_{mi}7David slušně G₇salutuje.

C Když mu A_{mi} ale obr plivnul do D_{mi7} očí, G7
 C David se o A_{mi} točí, prakem D_{mi7} zato G7 čí.
 C Když začínáš, A_{mi} no tak tu máš,
 F byl jsi velkej F_{mi} já měl kuráž.
 C A jakej byl D7 Go - G7 li - C áš.

J+V+W – Ezop a brabenec

C Jednou E_{mi} z lesa A_{mi} domů se A_{mi7} nesa F mou G7 drý
 C Ezop G7 C potkal E_{mi} brabce A_{mi} který bra A_{mi7} bence
 F má G7 lem A7 sezob
 D_{mi} Brabenec se E chechtá D_{mi} Ezop se D7 hned G7 ptá
 C čemu E_{mi} že se A_{mi} na trávě A_{mi7} v lese F prá G vě D_{mi} řeh G7 tá.
 C Já povídá G7 brabenec se taky C rád B hlasitě A7 chechtám,
 chech D7 tám když pupenec $\text{G}\#7$ kyseli G7 nou lep C tám. D7 ,
 D_{mi7} , G7 C Vím totiž ten G7 brabenec mraveneč C ník B že se
 mě A7 neptá,
 D7 neptá pozře mě at' se $\text{G}\#7$ chechtám G7 nechech C tám. D_{mi} ,
 G7 , C $\text{G}\#$ Kampak by to E_{s7} došlo třeba s $\text{G}\#$ pouhou
 ponra E_{s7} vou
 G kdyby měla D7 plakat že je D_{mi} ptačí potra G7 vou.
 C Ty, ač nejsi G7 brabenec, se taky C rád B hlasitě
 A7 chechtej,
 chech D7 tej a na svou $\text{G}\#7$ bídu si G7 nezarep C tej

J+V+W – Kloubouk ve křoví

A, Bdim, E7, E+

A Vítr G9 va B7 ne po A uští E+
A po písku G9 žene klo A bouk A7
Dmi zahnal F7 ho E7 do A houští F#mi
Dmi starý a F7 čer E7 ný klo A bouk E7

A Kdepak G9 je B7 ta A hlava, E+
A která klo G9 bouk nosí A la A7
D Byla čer E7 ná či A plavá? F#mi
Dmi Komu E7 asi patří A la?

C#mi Kdo to v poušti D zmizel?
C#mi Odkud šel a F#7 kam?
E Jakou to měl H7 svízel,
E že byl v D7 pouš Es7 ti E7 sám? E+

A Jen za F váté A stopy E+
A starý klo G9 bouk ve křo F#7 ví
Hmi nik Dmi do nic F7 ne E7 po A chopí F#mi
Dmi nikdo se F7 nic E7 nedo A ví

J+V+W – Nebe na zemi

D Hmi G6 A9/7 A7

$\overset{D}{\text{Na Nirvanu, na Olymp, na }} \overset{Hmi}{\text{nebe nevě}} \overset{E7}{\text{řím,}}$
 $\overset{A7}{\text{když ně}} \overset{A9/7}{\text{kdo svět}} \overset{A7 A6 A7}{\text{pomlouvá, }} \overset{D}{\text{vždycky}}$
 $\overset{E7}{\text{láte}} \overset{A9/4}{\text{řím}} \overset{A7}{\text{.}}$

$\overset{D}{\text{Nestojím o nekonečno s }} \overset{Hmi}{\text{hvězdami }} \overset{E7}{\text{všemi,}}$
 $\overset{F\#}{\text{stačí mi pár }} \overset{C\#7}{\text{krásných let }} \overset{F\#}{\text{někde }} \overset{F}{\text{na }} \overset{F\#}{\text{ze}} \overset{A}{\text{mi.}}$

$\overset{A+}{\text{Když já }} \overset{D}{\text{vám }} \overset{A+}{\text{poví}} \overset{D}{\text{dám, }} \overset{A+}{\text{že je }} \overset{D}{\text{nebe }} \overset{A+}{\text{na ze}} \overset{D}{\text{mi,}}$
 $\overset{E7}{\text{pravdu mám, věřte mi,}}$
 $\overset{A7}{\text{za život život dám, i když nerad umírám}}$
 $\overset{D6 C\#7}{\text{nejsem sám }} \overset{D6 A+}{\text{věřte mi }} \overset{D6 C\#7 D6}{\text{.}}$

$\overset{D7}{\text{Pro toho, kdo chce }} \overset{Ami7 D7}{\text{žít, je na }} \overset{G}{\text{světě pl}} \overset{D+}{\text{no }} \overset{G}{\text{krás}}$
 $\overset{H7}{\text{a z těch krás nebe mít záleží }} \overset{E7}{\text{jenom na }} \overset{A7}{\text{vás.}}$
 $\overset{A+}{\text{Jen od }} \overset{D}{\text{vás, }} \overset{A+}{\text{věřte }} \overset{D}{\text{mi, }} \overset{A+}{\text{záleží }} \overset{D}{\text{kdy }} \overset{D7}{\text{přijde }} \overset{H7}{\text{čas,}}$
 $\overset{E7}{\text{kdy pro nás začne }} \overset{A7}{\text{nebe na ze}} \overset{D}{\text{mi.}} \overset{G6 D6}{\text{.}}$

Jananas – Bílý sex

capo 3

^GJe půlnoc, na nebi září Večernice^F

^Gjdu na lov, sem tam přešlapuju^F

^Gje půlnoc, mé okna září do ulice^F

^GJe ticho, sem tam přešlapuju^F u lednice

R: Já ^Gjím, a jím a vím, že nesmím

když ^{Es}spím tak sním o ^Ftom co nesním

co ^Gs tím, co s tím, těžko to zastavím

^{Es}v lednici je něco ten ^Fpocit nevytěsním

^GSvítil do tmy dveře moje ^Fbílý

^Gvím to, otevřu je každou ^Fchvílí

^{Emi}Zítřej si dám sto sedů a taky lehů

^Fzítřej si dám i ^Ckliky-dám, povinně

^{Emi}nemám se cpát, nemám, nemám

po ^Fpáté hodině po ^Cpáté hodině

A zatím je ^Gpůlnoc, a čekat dál už ^Fnejde

^Gdám si co se do mě ^Fvejde

R:

^GV lednici je řízek-jiný slova tak ^{Cmi}nezněj

^Gmusím ho mít, i když vím, že budu žít ^{Cmi}s ním i bez

něj

s ním i ^Gbez něj...sním ho s chlebem i ^{Cmi}bez něj...

^{Emi}V lednici je on, no není to krása
a ^Ftam spí špek a ^Ctam zas klobása
^{Emi}musím ji mít, i když budu obézní,
^Fbudu žít, budu žít ^Cs ní i bez ní, s ní i bez ní....
R:

Když jsem k vám chodíval

E Fismi H7 E
H7 E

1.Když jsem k vám chodíval přes ty lesy, ach ouvej přes ty lesy

bejvalas má milá veselejší, ach ouvej, veselejší

E Fdim Fismi H7 E Fdim Fismi H7

ale teď jsi holka bledá, ale teď jsi holka bledá,

E Fismi H7 Cismi H7 E

snad, že ti srdéčko vyspat nedá, ach ouvej, vyspat nedá

2.Když jsem k vám chodíval přes kaluže, ach ouvej přes kaluže

bejvalas má milá jako růže, ach ouvej jako růže

ale teď jsi holka bledá, ale teď jsi holka bledá,

snad, že ti srdéčko vyspat nedá, ach ouvej, vyspat nedá

3.Když jsem k vám chodíval pod okýnko, ach ouvej, pod okýnko

bejvalas má milá krev a mlíko, ach ouvej, krev a mlíko

ale teď jsi holka bledá, ale teď jsi holka bledá,

snad, že ti srdéčko vyspat nedá, ach ouvej, vyspat nedá

4.Když jsem k vám chodíval na dvoreček, ach ouvej na dvoreček

chodíval za tebou mysliveček, ach ouvej mysliveček

mysliveček šel za lesy, mysliveček šel za lesy

nynčko má panenka smutek nosí, ach ouvej, smutek nosí

Kryl, Karel – Bludný holand'an

1. Pod branou vítězů, co nikdy nevyhráli,

Ami E

bez zlatých řetězů a zvonů z katedrály,

Ami Dmi

zelení molodci z romance iluzorní,

Ami E

po matce sirotci, po otci bezprizorní

Ami E

hrajeme v karty.

2. Růžový kavalír uprostřed paviánů

zahodil bandalír i šavli z porcelánu,

svět civí na zátku, zatímco setmělo se,

pasy jsou v pořádku a whisky na podnose

s tyčinkou na rty.

E Ami

R: Hrajeme hbitě o trojitě es:

Dmi Ami

tvář hadího hřbetu či gotických sošek,

Dmi Ami

flinty jsou v žitě a na hlavních rez,

Dmi Ami E

a svoboda je tu, vždyť bijem se o šek - toť zvyk!

3. Dva centy životů a slunce sbohem dává,

hledáme jistotu, které se nedostává,

na hrdle znamení obojku otrokova,

lezeme shrbení, zaliti do olova

jakési víry.

4. Paměť je v bankrotu a z domu nevychází,
čest stojí u plotu a kamením se hází,
cit s hlavou hovězí vybírá popelnice,
a pravda? Vítězí - slepá jak řeholnice,
oděna v díry.

E Ami

R: Rezavé ráno a mlha jak med,

Dmi Ami

tak podivně sladko jak z chrlení krve,

Dmi Ami

čteš, co je psáno, až k písmenu "zet",

Dmi Ami E Ami

už nekřičíš "matko!", je ticho jak prve, jen vzlyk!

Kryl, Karel – Děkuji

^{Ami}Stvořil Bůh, stvořil Bůh ^Gratolest,

bych mohl věnce ^{Ami}vázat,

děkuji, děkuji ^Gza bolest,

jež učí mne se ^Ctázat,

děkuji, děkuji ^Gza nezdar:

^{Ami}ten naučí mne ^Epíli,

^{Ami}bych mohl, bych mohl ^Gpřinést dar,

^{Ami}byť nezbývalo ^Fsí^Ely,

děku^{Ami}ji, děku^Fji, děku^{Ami}ji. ^E

Děkuji, děkuji za slabost,

jež pokoře mne učí,

pokoře, pokoře pro radost,

pokoře bez područí,
za slzy, za slzy děkuji:
ty naučí mne citu,
k živým, jež, k živým, jež žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.

Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
děkuji za to, že utká se
láska a nevraživost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji,

Děkuji, děkuji za žízeň,
jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byť strach mi srdce svíral,
beránku, ^Fděkuji,
^{Ami}marně jsi ^Gneu^Emíral,
děku^{Ami}ji, děku^Fji, děku^{Ami}ji, děku^Gji, ^Eděku^{Ami}ji...

Kryl, Karel – Lásko

Ami

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,

E Dmi E

milostný dopisy s partií mariáše,

Dmi

před cestou dalekou zpocený boty zujem

C E

a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

R: Lásko, zavři se do pokoje,

Ami G

lásko, válka je holka moje,

C G Ami G Ami E

s ní se miluji, když noci si krátím,

Ami G

lásko, slunce máš na vějíři,

Ami G

lásko, dvě třešně na talíři,

C G Ami G Ami E

ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,

s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,

v opasku u boku nabitou parabelu,

zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

R:

E

Rec: Levá, dva!

R:

Mňága a Žďorp – Na stanici polární

^CDlouhých ^Dčtyřicet ^Glet
ve mně ^Crostla jen ^Dzima a ^Gled.
^CŽivot byl ^Dpodivná ^Gmrazivá hra.
^CNo a já byl ^Dkapitán ^Gkra.

^CNa špičce ^Drampouchu ^{Em}kapka vody hlásí,
že ^Cpřišlo ^Dléto.
Deset ^{Em}minut tání a je to.
^CPak násle^Dduje půlho^{Em}dina podzimní
a pak ^Csníh a pád,
^Daž na mínus padesát.

Ref: ^CNa sta^Dnici polá^Grní,
ztratil se ^Cpanel ^Dsolár^Gní.
Přemýšlí ^Ckaždej ^Dpolár^Gník
a polár^{Em}nice taky,
kdo je teď ^Csakra ^Dzachrá^Gní.
A zatím ^Cvedou život ^Dnáhrad^Gní.

Dřív lidi jak na trní,
vyhlíželi ruskej vrtulník, hmm...
Teď už jsou na tom líp,
spasí je americkej satelit.
Mě ale zachránila jedna podivuhodná víla.

Čuměl jsem fakt jako blázen,
jak může být na světě bláze.

Rampouchy roztály a zbyla po nich trocha vody.
Dveře do léta jsou dveře do svobody.
Pod slunečníkem budem spolu věčně spát
a mínus padesát už nikdy více,
vždycky plus třicet.

Ref: ^CNa sta^Dnici polá^Grní,
našel se ^Cpanel ^Dsolár^Gní.
Tančí ^Ckaždej ^Dpolár^Gník
a polár^{Em}nice taky,
pryč je ^Cživot ^Dnáhrad^Gní.

^CZmizela ^Dpolární ^Gnoc,
milé ^Cděti, jen ^Dláska má takovou ^Cmoc.

Ref: ^CNa sta^Dnici polá^Grní,
našel se ^Cpanel ^Dsolár^Gní.
Tančí ^Ckaždej ^Dpolár^Gník
a polár^{Em}nice taky,
pryč je ^Cživot ^Dnáhrad^Gní.

Mottl, Jarka – Hledám děvče na neděli

capo

^GBloudit světem bez děvčete,
^Ažít ve stanu sám,
^Dto abys měl nervy jako ^Gdrát.
^GPak se divit nemůžete,
^Aže si asi dám
do nedělních novin inze^Drát:

R1:

^GHledám ^{Emi}děvče ^{Ami}na neděli^D,
aby mi ^Gkama^{Emi}rádi ^{Ami}záviděli^D,
aby si ^Gnemy^{Emi}sleli, ^{Ami}Dže jsem samo^Gtář.
Rozhlížím se v jednom kuse,
dokonce ve vlaku a v autobuse,
den ke dni počítám a trhám kalendář.

R2:

^{G7}Až najdu tu pravou,
z vlast^Cního popudu,
^Aat' snědou, či plavou,
tyhle ^Ddetails už svěřím osudu.
^GHledám ^{Emi}šťěstí ^{Ami}kolem sebe^D
chtěl bych mít ^Gpod ši^{Emi}rákem ^{Ami}kousek nebe^D
já už tu ^Gpoustev^{Emi}níka ^{Ami}Ddělat nebudu^G

(To tedy ne!)

Potkal jsem ji na Sázavě,
kývla na pozdrav,
v jejích očích jsem se utopil.
Měla husí brko v hlavě,
učiněná squaw,
tak jsem jí své srdce vyklopil:

R3:

Hledám děvče na neděli,
aby mi kamarádi záviděli,
aby si nemysleli, že jsem samotář.
Hledám hledám kudy chodím
div že si hlavu z pantů nevyhodím
den ke dni počítám a trhám kalendář.

Až najdu tu pravou,
z vlastního popudu,
tak večer ji na hou-sle
serenádu v chatě zahudu
Hledám štěstí kolem sebe,
chtěl bych mít pod širákem kousek nebe,
já už tu poustevníka dělat nebudu.

Navarová, Zuzana – Cestou do Jenkovic

C Am

1. Můj děda z kola seskočil

Bb Ab Bb

před prázdnou kašnou na náměstí

C Am

Na lavičce chleba posvačil

Bb Ab Bb

seřídil hodinky na zápěstí

C

R: : A čápi

G

z komína od cihelny

Bb

zobákem klapou

F

asi jsou nesmrtelný :

2. Tři kluci v bílejch košilích

dělili se o poslední spartu

ze zídky do záhonu skočili

přeběhli ulici a zmizeli v parku

R: A čápi...

3. V oknech svítěj peřiny

na bílý kafe mlíko se vaří

teď právě začaly prázdniny

venku je teplo a všechno se daří R: A čápi...

Nohavica, Jaromír – Jeruzalem

Capo 0

R: ^GKoupil jsem ^{G7}bílý papír,
^Cnapsal naň, ^{Ami}to co mě trápí,
^Gnajal jsem loď a vy^Dplul do Jeruza^Gléma

U zdi nářků papír jsem složil
a do malé škvíry mezi kameny ho vložil
s důvěrou v osud, který krouží nad náma všema

^GNa hlavu dal jsem čapku omotanou motou^{Emi} zem
a mlčky stál jsem a myslel na svou malou ^{Ami}zem,
která tam na severu mezi horama skryta,
^Dzleva i zprava bita, ^{D7}shora i zdola bita

Tak jsem tam stál a myslel na ně,
jak je to těžké, stát na správné straně,
když vichry vanou nahoru i dolů,
Moravskou branou k severnímu pólu

R:

Ruce z kapes a vlasy za límec,
sto metrů za vesnicí jsme každý cizinec
jak dudák ze Strakonice, všechno anebo nic

^GO polívku řekneš si v řeči jiddiš,
^{Emi}o chleba taky i když trochu se stydíš,

ale ^{Ami} písničku v cizí řeči ^Dtu si nepoří^Gdíš

A tak uprostřed světa v té cizí zemi
mraky mě obepluly melodiemi,
slyšel jsem ticho chorálů i hlas naděje,
přilétlé ze severu na křídlech tereje

Možná to byl jenom prach ta slza z mého oka,
v mysl mi vytanula písnička útloboká,
ve školním autobuse dokola jedna sloka,
holka modrooká neseďávej u potoka

R:

+ ^Ddo Jeruza^Gléma 2x

DO VLAKU POŘÍDETE SI
CESTOVNÍ PŘEZŮVKY

Noha si v nich dokonale odpočine zvláště při nočních jízdách.
Bez pohodlné obuvi není příjemné jízdy.

Kč 29,-

Bata

Nohavica, Jaromír – Ježíšek

Capo 2

1. Dal jsem na plotnu ^{Ami}vodu, zapnul ^{Dmi}plyn,
nasypal ^Gčernou mletou kávu do ^Chrníčku.^E
Pustil sem ^{Ami}desku - trojku ^{Dmi}Queen,
zapálil ^Ena stromečku nejhořejší ^{Ami}svíčku.

R1: ^{Ami}Na stěnách tančili černé ^{Dmi}stíny,
nechytneš^E je, nepolapíš, je to ^{Ami}marné, když se trápíš.
Z vánočních koled jsou ever^{Dmi}greeny
a co ^Ety, Ježíšku, ještě ^{Ami}spíš.

2. Celý svět čeká na boží znamení
a On si zatím kdesi lítá v mléčné dráze.
A dole v městě za Domem umění
jde Santa Claus převlečený za Dědu Mráze.

R2: Na stěnách skotačí černé stíny.....

3. Pokojem voní čerstvé konopí,
z ledničky vytáhnul jsem kapra sněhuláka.
Až se mi celý roztopí,
z balkónu do tmy z plných plic si zahulákám.

R3: Pa pa da...

Nohavica, Jaromír – Metud

1. ^GMetud byl v naší vsi obecní listonoš,
za první světové dobýval Caricyn,
^Cvousy měl delší než ^{Ami}samotný Krakonoš,
^Gvlály mu ve větru, ^Dkdyž kráčel vesnicí.

2. My kluci zírali, byl jako apoštol,
střelný prach, kanóny a vůně machorky,
když roznese dopisy, sedl si před poštou,
a pak nám vyprávěl válečné historky.

R: ^GSlyšíš mě smutný můj pošťáku Metude,
^Cjak my jsme věřili ^{Ami}že slávy ^Ddobudem,
Metude, Metude, Metude,
tys věděl co bylo, tys věděl co bude.

3. Bylo to úžasné, jak hlavy padaly,
bodáky leskly se v záblescích výbuchů,
bílí a rudí se před námi míhali,
přímo jsme cítili pach krve ve vzduchu.

4. Bylo to úžasné, co vše je před námi,
silnější vyhrává a slabší v koutě brečí,
u vrat do stodoly já jsem byl ataman,
a Jura s Matějem stodolu brali ztečí.

R:

5. Metud byl pro nás kluky největší hrdina
a my jsme toužili řvát hurá se zbraní
a on jen usmál se, ruce dal do klína
a smutně díval se přes náves do strání.

6. Drobátko kulhal, když mraky se sbíhaly,
a my jsme věděli, že ruská střepina,
a tak jsme potajmu taky tak kulhali,
a kleli ostošest jak Metud hrdina.

R:

7. Život šel pomalu, pomalu ale šel,
a pak se rozneslo, že lidi viděli
jak šedý náklad'ák někam ho odvážel
a černí havrani na střechách seděli.

8. Pak nový listonoš celé dny hořce pil
a válka smíchala osudy s osudem,
zahynul Matěj i Jura, jen já jsem zbyl,
slyšíš mě smutný můj pošťáku Metude?

R:

Nohavica, Jaromír – Muzeum

1. ^GVe Slezském muzeu, ^Dv oddělení ^{Emi}třetihor
je bílý ^Ckrokodýl a ^Gmedvěd a liška a ^{D7}kamenní ^Gtrilobiti, ^{D7}
^Gchodí se tam jen tak, co ^Dnoha nohu ^{Emi}mine,
abys viděl, jak ten ^Cživot plyne, ^Gjaké je to všechno ^{D7}pomíjivé
živobytí^G,
^Cpak vyjdeš do parku a ^{G4sus}celou noc se ^Ctouláš noční Opavou
a ^Fopájíš se ^Cpředstavou, jaké to bude^G v ^Cráji,
v ^Gpět třicet pět jednou z ^Dpravidelných ^{Emi}linek,
sedm zastávek do ^CKateřinek, ^Gukončete nástup, ^{D7}dveře se
^Gzavírají.

2. Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmítnout,
složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost
peněz,
můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,
dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně,
a ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla po řece Nil
a volat: "Tutanchámon, vivat, vivat!" po egyptském kraji,
v pět třicet pět ...

3. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,
ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu a utopence k tomu,
na politém stole na ubruse píšeš svou rýmovanou Odysseu,
nežli přijde někdo, abys šel už domů,
ale není žádné doma jako není žádné venku, není žádné venku,
to jsou jenom slova, která obrátit se dle libosti dají,
v pět třicet pět ...

4. Možná si k tobě někdo přisedne,
a možná to bude zrovna muž, který osobně znal Egypt'ana
Sinuheta,
dřevěnou nohou bude vyťukávat do podlahy rytmus
metronomu,
který tady klepe od počátku světa,
nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme, nebudem a co budem, až
nebudem,
jen navezená mrva v boží stáji,
v pět třicet pět ...

5. Žena doma pláče a děti doma pláčí,
pes potřebuje venčit a stát potřebuje daň z přidané hodnoty
a ty si koupíš krejčovský metr a pak nůžkama odstříháváš
pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty,
v neděli zajdeš do Slezského muzea podívat se na vitrínu,
kterou tam pro tebe už mají,
v pět třicet pět ...

Nohavica, J. – Osud

P^{Ami}apoušek arara z^Cobákem z krabičky

v^Gytáh' mi před léty na pouti los,

stálo tam: č^{Ami}eká tě kytara, sl^{Adimi}áva a písničky,

sm^Eůla a rozbitý nos.

Řek' jsem mu: máš krásné peří, papoušku-hlupáčku,

pouťový čaroději,

ale kdo by dnes věřil osudům za kačku,

poukázkám na naději.

®: ^{Ami}Osud se nepíše př^Ces kopír^Gák,

^Cosud se n^Ga pouti n^{Ami}evybír^Eá,

^{Ami}osud je malůvka n^Ca lemu t^Galíře,

v^{Ami}ystydla polévka zch^Eudlého malíře, m^{Ami}alíře, hm.

V zahradě za domem trnul jsem v úžasu,

když potom jednoho dne

spatřil jsem Salome s lilií u pasu,

jak ke mně pomalu jde.

Mé srdce spálila kopřiva, že něco nesmí se,

i když by mělo se dít,

pohřbený zaživa, pak s hlavou na míse,

bylo mi od toho dne těžko žít.

®: Osud se nepíše přes kopírák,

osud se na pouti nevybírání,
osud je malůvka, vítr ji pomačkává,
pečená brambora zmoklého pasáčka, pasáčka, hm.

S rukama nad hlavou, sám sobě rukojmím,
bojácný o vlastní strach,
procházel Ostravou trhovec odbojný,
já mu šlapal po patách.

Prodával zelí a kedlubny, nohy nás bolely,
zvolna se rozpadal šat,
on tloukl na bubny a já na činely,
tak jsem se naučil hrát.

®: Osud se nepíše přes kopírák,
osud se na pouti nevybírání,
osud je ikona visící v kostele,
knoflíky po kapsách dobrého přítele, přítele, hm.

Salome, vrať se mi, volal jsem do noci květnaté přívaly
vět, jsem nemocen písněmi, není mi pomoci,
horečka bortí můj svět.

K bytu mi přichází nožíři, cákance na botách,
na zádech plátěný vak, hraju jen na čtyři akordy života,
už jen tak-tak, už jen tak-tak.

Nohavica, J. – Těšínská

^{Ami}Kdybych se narodil ^{Dmi}před sto léty

^{F E7}v tomhle ^{Ami}městě ^{Dmi, F, E7, Ami}

^{Ami}u Larichů na zahradě ^{Dmi}trhal bych květy

^{F E7}své ne^{Ami}věště. ^{Dmi, F, E7, Ami}

^CMoje nevěsta by ^{Dmi}byla dcera ševcova

^Fz domu Kamińskich ^Codněkud ze Lvova

kochał bym ją i ^{Dmi}pieścił ^Fchy^{E7}ba lat ^{Ami}dwieście.

Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna.

Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.

Mluvila by polsky a trochu česky,

pár slov německy a smála by se hezky.

Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih.

U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za to bral bych.

Měl bych krásnou ženu a tři děti,

zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,

celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté století.

Kdybych se narodil před sto léty v jinačí době

u Larichů na zahradě trhal bych květy má láska tobě.

Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,

slunce by zvedalo hraniční závoru

a z oken voněl by sváteční oběd.

Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,

bylo byléto tisíc devět set deset za domem by tekla řeka.
Vidím to jako dnes šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe.
Ještěže člověk nikdy neví co ho čeká.
na na na na...

Karel Plíhal – Ráda se miluje

®: ^{Emi}Ráda se miluje, ^Dráda ^Gjí,
^Cráda si ^{Hmi}jenom tak ^{Emi}zpívá,
vrabci se na plotě ^Dhádají^G,
ko^Clik že čas^{Hmi} u jí ^{Emi}zbývá.

^CNež vítr dostrká k ^Gútesu tu ^Cjejí legrační bá^Grku^H
a ^{Emi}Pámbu si ve svém ^Dnote^Gsu ^Cudělá ^{Hmi}jen další
^{Emi}čárku.

®:

Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

®:

Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

®:

Plíhal, Karel – Víla

capo 1

Zn^Gal jsem jednu vílu, která ^Ctančívála n^Da louce
^{Emi}u silnice, kt^{Hmi}erá vede z B^Crna do Ol^Domouce,
zl^{Emi}ehounka se d^{Hmi}otýkala ^Cvousů strejdy ^Gječme^Dne,
^Ga já čekal, ^Caž jí hebké ^Gšaty sklouznou ^Dz rame^Gne.

Šaty sklouzly a já koukal, ležel v trávě, tajil dech,
milióny galaxií běhaly mi po zádech,
jelikož však měl jsem rýmu, kýchl jsem a stalo se,
že se lekla a skončila ten svůj tanec na nose.

Přišla ke mně jen tak, nahá, a beze všech rozpaků
jemným hlasem zazvonila: "Co šmíruješ, prasáku,"
vod tý doby moje duše ztvrdla jako z ocele,
netoulám se po loukách a radši koukám na tel^{D#}e-^Dvi^Gzi.

Plíhal, Karel – Zahradnická

capo 3

^GUrčitě ^{Emi}sejdem se ^Dpo lé^Gtech,
^Cspolímám ^Dna boží ^Gmlejny,
možná, že přibereš po dětech,
oči však budeš mít stejný.
Ty ^Foči, co ^Cviní mě ^Dze zrady,

^Fco se z nich ^Cslzy jen ^Dřinou,
ta ^Gokénka ^{Emi}do rajské ^Dzahra^Gdy,
jenže ^Czahrady ^Dvonící ^Gdřinou.

Co jsem se natrápil s červama,
zalíval růže a astry,
mám z toho problémy s nervama,
na rukou, na duši flastry.
K čemu ty pečlivý záhony,
k čemu to zbytečný plení,
divoký přírodní zákony,
ty v sobě těžko kdo změní.

Na stolku v zahradním altánu
stojí džbán, a v něm střík vinnej,
ať si teď' nalejvá ze džbánu
pro změnu zas někdo jinej.
Určitě sejdem se po letech,
spoléhám na boží mlejny,
/: možná, že přibereš po dětech,
a oči, no, ty budou stejný. :/

Radúza – Čutora

1. Podej mi ^{Gm}čutoru,
můj starej kámo^Dši
vyplave nahoru
co není pro u^{Gm}ši
těch, co nás neznají
jak my dva známe ^{Cm}se
jó, někdy pota^{Gm}jí ^D
i mistr tesař utne ^{Gm}se.

2. Podej mi čutoru
jestli zbyl tam ještě lok
a nejen ze vzdoru
my na tea five o'clock
můj starej kámoši
se nenecháme zvat
ten přijde o duši
kdo v půli cesty zvad

Ref.: Leckdo noc ^{Cm}upíjí
tam pod mag^{Gm}nólií
jak tobě teskno ^Dje-li jí
když ruce zaze^{Gm}bou
Skoč rychle na pe^{Cm}lech
než spánek přijde, zadrž ^{Gm}dech

jestli vzlyk prozradí tě, je to ^Dpech
nejhorší máme za se^{Gm}bou

3. Podej mi čutoru,
dneska přihnu si
až půjdem nahoru
to mít nemusím
co ve svym ruksaku
jó, nedokážu nýst
tak, hochu, nesakruj
žes v parním stroji píst

Ref. Leckdo noc upíjí...

4. Podej mi čutoru
šťěstí se jistí podkovou
když už tu letoru
holt, kámo, máme takovou
kdo kam se zakousne
jó, máme na to čich
a to, jak žili jsme
se pozná na očích

Ref. Leckdo noc upíjí...

...nejhorší máme za se^{Gm}bou ^{Cm D Gm}

Radůza – Nebe peklo ráj

capo 3

Ty jsi mi říkal, neboj, ^{Ami}malá
to víš, že ti budu ^{Emi}psát
no, tak jsem to tak ^Gbrala
^{Dmi}a teď už máme ^{Ami}listopad

Když jsi mě prosil, ať ti věřím
andělé nebo někdo z nich
mi oči zasypali peřím
a u vás už je asi snůh

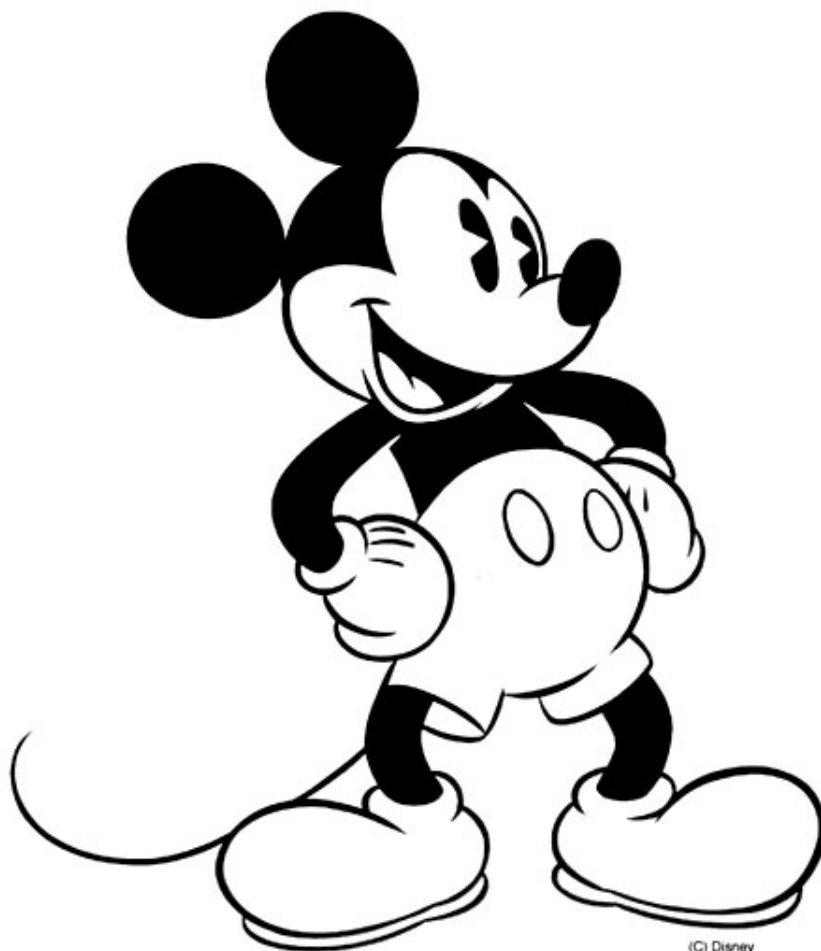
R: Nebe-peklo-^{Dmi}ráj
nebe-^Epeklo-^{Ami}ráj
nebe-peklo-^{Dmi}ráj
s náma ^Eduše ^{Ami}hraj

Jak vodka v nedopitý flašce
někde se houpe tvoje loď
zas sedím na sbalený tašce
chceš-li mě, tak si pro mě pojd'
R:

Z křídovejch plakátů se šklebí
do prázdnějch ulic blondýna

máslem na zem padaj chleby
sama, jak au pair z Londýna

Země se točí kolem osy
hlas se mi zadrh jako zip
teď už nebudu tě prosit
s tebou mohlo mi bejt líp
R:

Radůza – Papierosy

Cmi, G, Cmi

Zas husí hejna počí^{Cmi}tám
křičej, jak vracejí se ^{Fmi}domů
já táhnu zemí nevím ^Gkam
a patřím, sama nevím ^{Cmi}komu

Letěj tak nízko nad ze^{Cmi}mí
že musej slyšet, jak mi ^{Fmi}šeptá
když chtěj tvý nohy za ze^Gnit
tak nikoho se na nic ^{Cmi}neptaj

Poczestuj ^{Fmi}papierosem
(Nabídni cigaretu)
juz czeka pociag ^{Cmi}twój
(tvůj vlak už čeká)
Mówisz tyle ^{Fmi}cichym glosem
(mluvíš tak tichým hlasem)
jeszcze mnie poca^{cmi}luj
(jeste mě polib)

Kde máme ruce pod hla^{Cmi}vou
tam je ten večer naše ^{Fmi}"domů"
nemysli, že snad odpla^Gvou
trápení, když utečem z ^{Cmi}domu

Poczestuj..

$\frac{c_{mi}}{G}, \frac{C_{mi}}{F_{mi}}, \frac{G}{C_{mi}}$

poczestuj..

At' hnu se, kam chci, jako $\frac{C_{mi}}{stín}$
i tebe s sebou všude $\frac{F_{mi}}{nosím}$
a všechny důsledky všech $\frac{G}{vin}$
ach, nezapomeň na mě pro $\frac{C_{mi}}{prosím}$

$\frac{C_{mi}}{F_{mi}}, \frac{G}{C_{mi}}$
 $\frac{C_{mi}}{F_{mi}}, \frac{G}{C_{mi}}$

Radůza – Půjdu kam chci

capo 3

Pokoj^{Ami} rozvoněl se vínem
minem se, neminem
jako ty mě nemá^E nikdo rád.
(Bůh) na zem hvězdu shodil,
když po nebi chodil
teď si můžu něco^{Ami} přát.

Papírový draky,
slunce, hory, mraky
umět chtít to, co^E mám,
poznat, když se mýlím,
opustit v tu chvíli
pro neznámé to, co^{Ami} znám.

R: ^{Dmi}Půjdu, kam chci
a nikdy mě^{Ami} nedoženou,
musím jen^E přiznat,
oplakat, ^{Ami}zapome^Cnout,
^{Dmi}půjdu, kam chci
a nikdy mě^{Ami} nedoženou,
^Emusím jen zapome^{Ami}nout.

Ty mý ubřečený křivdy
nestaly se nikdy,

to jen sen se mi zdál
to jen moje chtění
cestu kroutí, mění
to jen cíl je mnohem dál.
(To jen) neznám sebe samu
z lenosti se klamu,
zbytečně mám někdy strach,
často mě i zviklá
to, na co jsem zvyklá,
pomni, že jsi jenom prach.
R:
Pokoj rozvoněl se vínem...
R:

Redl, Vlasta – 6&90

capo 3, Ami6=x02010

^GNemůžu uvěřit ^{Ami6}bráško
Že na tě ^Cvůbec už nevzpomínám^G
Kdesi nad drahou ^{Ami6}flaškou
Když je^C nálada nepovin^Dná

Málem jsem ^Gnadělal z kytary ^{Ami}dřívka
Že se mi ^Co tobě už ^Dnebude ^{Emi}zdát
Chvilka ^Gzaváhání před vraty ^{Ami6}chlívka
A je tu ^Crok šest a ^Ddevade^{Emi}sát
A máme ^Crok šesta^Ddevadesát^G

Fanty's vyplatil v Spartách
A ani nebyla tak rozpačítá
Vždyť co se na seně vyhraje v kartách
Stejně se na zemi už nepočítá
Cítím jak na patách něco tě líže
Něco co ví že tu budete stát
Dokud se jeden z vás nepohne blíže
Někam do roku šestadevadesát
Aspoň do roku šestadevadesát

Upřímně řečeno láska
Už dávno není to co nedá mi spát
Dva blázni v plynových maskách

A všechno co se nám nemůže stát
Dokud mi tvoje srdce hoří jak svíce
Takže i v tmách aspoň slova jdou psát
Vážně netuším co si přát více
Na konci roku šest a devadesát
Na konci roku šest a devadesát

Redl, Vlasta – Až na poslední stránku

- A7sus4 D Gmi D
1. Až na poslední stránku chci napsat to slůvko,
A7sus4 D F#mi Emi
co mi svítí jak slunce do mých mlhavých dní,
A7sus4 D Gmi D
na tu poslední stránku, co počmárat zbývá,
F#mi Emi D
kolem nakreslím kvítí nebo sních.
2. Na té poslední stránce bude jen jedno slůvko,
mým nejtěžším písmem z I.A,
nač jinak všechna ta hejna dětí učit psát krásně,
kdybych to nezvlád' ani já.
3. Zvolna chápu, proč slova se píšou,
aby bylo co zpívat a aby bylo čím lhát,
všechna slova svých písní bych napsal tím slůvkem,
: tak chápeš, jak spěchám se ho vzdát ... :

Redl, Vlasta – Bílá místa

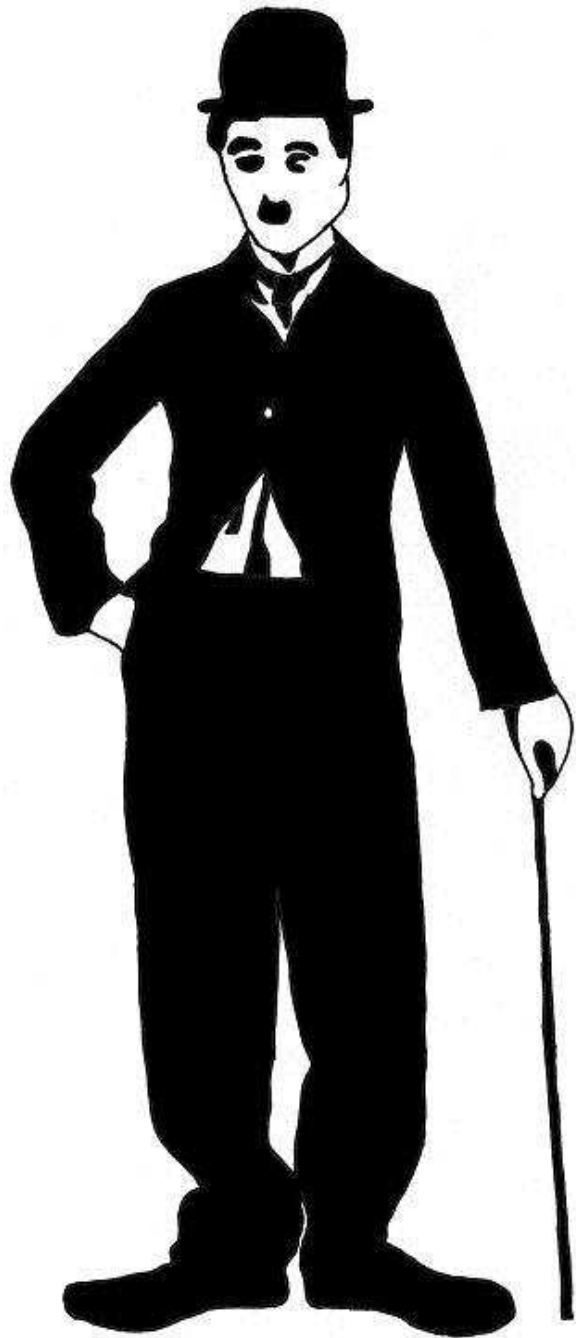
capo 2

Chtěl jsem ^{G9}doplout až tam,
kde se ^{D4}obloha a oceán ^Cspojí
v nebe z ^{Es}vln a v moře z ^Ghvězd..
^GKam oči dohlédnou, ^{D4}nedá se pokaždé ^Cdojít,
těžko ^{Es}poznat a snadno se ^Gsplést..
Za skly ^Cbrýlí ^{D4}sluneč^Gních,
tam ^Cmusí ^Dbýt můj ^Gpřístav,
nejhezčí ^Cmaják ^Dje Tvůj ^{Emi}smích,
mně osvítlí ^Cmísta,
kam ^{D4}můžu jen ^{G9}já..

Někde v srdcích námořníků,
jak ve starých mapách
ještě zbývá pár bílých míst..

Chut' dobývat je nezlomná
a víra v návrat svatá,
domů, do svých hnízd..
Kde za skly brýlí slunečních,
v hnědých očích je můj přístav,
nejhezčí maják je Tvůj smích,
mně osvítlí místa,
kam můžu jen já..

Za skly brýlí slunečních,
tam musí být můj přístav,
nejhezčí maják je Tvůj smích,
mně osvítlí místa,
kam můžu jen já.

Redl, Vlasta – Čarodějova píseň

capo 5

^DLeží a spí tam
Sla^{Emi}bouká ^Ftichá
^{Es}A já ji mám ^Fvzít a ^Gnést
^DKoberci květů
Někam ^{Emi}do jiných ^Fsvětů
Jen ^{Es} pryč z těchto ^Fměst a ^Ghvězd
Kde ^{Ami}zas bude tančit
^{Emi}na zlou si ^Fhrát
^GOd smíchu uplaka^Fná
A kde ^{Ami}vlasy si nechá
Zas ^{Emi}divoce ^Fvlát
^GDo větru co po ní
^CVůně pak uklidí ^Frád

^{Ami}Leží a spí tam
A ^{Emi}já nepos^Fpícham
^{Es}řít jí
^{Cmi}vypršel ^Gčas
Čas ^Dslibů a chyb
Jak bych ^{Emi}chránil ji ^Flíp Kdybych ^{Es}věděl že ^Fpotká
mě ^Gzas
Teď už ^{Ami}jen její tíhu
Smím ^{Emi}na sebe ^Fbrát

A^G doufat že zláme mi^F vaz

Abych se^{Ami} nemohl vrátit

A^{Emi} na věky^F lhát

Že jsem^G nenašel nepoznal

^CNic víc než jen její^F hlas

^DLeží a spí tam

A já^{Emi} prším a^F svítám

A^{Es} davy jdou^F skrze^G nás

A^D s očima do ó

Celá^{Emi} člověčí^F Zoo

^{Es}Zdráhá se^F přijmout ten^G vzkaz

Že se^{Ami} loučí a vrací se

^{Emi}Do jiných^F let a

^Gdo jiných kolobě^Fhů

A až se^{Ami} poslední plamínek

^{Emi}Promění v^F led

^GVytrysknou gejzíry^C slunci

Až za onen^F svět

^{Ami}Leží a spí tam

A^{Emi} já nepos^F pícham

^{Es}řít jí

^{Cmi}vypršel^G čas

Seeger, Pete – Řekni kde ty kytky jsou (Where have all the flowers gone)

^GŘekni, kde ty ^{Emi}kytky jsou, ^Cco se s nima mo^{D7}hlo stát,

^Gřekni, kde ty ^{Emi}kytky jsou, ^Ckde mohou ^{D7}být?

^GDívky je tu ^{Emi}během dne ^Cotrhaly ^{D7}do jedné,

^Ckdo to kdy ^Gpocho^{D7}pí, ^Ckdo to kdy ^{D7}pocho^Gpí.

Řekni, kde ty dívky jsou

co se asi mohlo stát

řekni kde ty dívky jsou

kde mohou být.

Muži si je vyhlédli,

s sebou domů odvedli

kdo tokdy pocho^{D7}pí, kdo to kdy pocho^{D7}pí.

Řekni, kde ti muži jsou

co se k čertu mohlo stát

řekni kde ti muži jsou

kde mohou být.

Muži v plné polní jdou,

do války zase je zvou

kdo to kdy pocho^{D7}pí, kdo to kdy pocho^{D7}pí.

A kde jsou ti vojáci

co se tady mohlo stát
a kde jsou ti vojáci
kde mohou být.
Řada hrobů v zákrytu
meluzína kvílí tu
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

Řekni kde ty hroby jsou
co se s nimi mohlo stát
řekni kde ty hroby jsou
kde mohou být.
Co tu kytek rozkvétá
od jara do léta
kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí.

Sinatra, Frank – Ain't she sweet

G6^{Cm7-}₅ D9 D7 G6 Cm7-5 D9 D7
 Ain't she eet? See walking down the eet?
 sw her str

G B7 E E7 A7 D7 G D7
 Now ask very confidentially, in't she eet?
 I you a swe

G6 Cm7-5 D9 D7 G6 Cm7-5 D9 D7
 Ain't she nice? Look her over once or twice.

G B7 E E7 A7 D7 G
 Now I ask you very confidentially, ain't she nice?

GM7G7 C C/B Am7 Edim G Am7G
 Just cast an eye in her direction --

GM7G7 C C/B Am7 Edim G Gdim Am7 D7
 Oh me, oh my, ain't that perfection?

G6 Cm7-5 D9 D7 G6 Cm7-5 D9 D7
 I re - eat, don't think kind of eet?
 p you she's sw

G B7 E E7 A7 D7 G
 Now I ask you very confidentially, ain't she sweet

Skoumal, Petr – Starej pán

capo 3

G Starej pán sedí a $H7$ poslouchá jazz
a z Dmi dá se mu, jako by to $E7$ bylo Ami dnes,
 Cmi jako by zase G u baru E stál
a $A7$ na pódiu $Cmaj$ Django $H7$ hrál.

®: Emi Starej pán sedí a $H7$ poslouchá jazz
a zdá Dmi se mu, jako by to $E7$ bylo Ami dnes,
 Cmi starej pán sedí a G poslouchá $E7$ jazz
a $A7$ na desce se $D7$ točí G pes.

Jó, $H7$ ráno si vzal čistý Emi ponožky
a $H7$ zajel si do Paríže bez Emi doložky,
 $H7$ jezdilo se z Wilsonova Emi nádraží
a Ami neměli jsme v kufru žádný Cmi záva $D7$ ží, jé.

®:

Jó, to tenkrát ještě žila naštěstí
ta slečna z Fügnerova náměstí,
v sobotu kupoval jí pralinky
a komunisti byli takhle malinký, jé. ®:

Vlaky byly čistý a dochvilný

a názory a strany rozdílný,
jenže za starejma časy spadla opona,
teď máme mírnej pokrok v mezích zákona, jé.

®: Tak sedí u starýho přístroje
a místo whisky láhev Prazdroje,
starej pán sedí a poslouchá jazz
a na desce se točí pes.

Totální nasazení – Pikaču

capo 3

^GZ mostu na Praze 2 ^{Emi}tam radši neskáču
^God dob kdy seshora ^{Emi}seskočil Pikaču
^Cbyl to snad úmysl ne^Dbo jen náhoda
^Cproč takhle dopadnul mi^Dláček národa
^Gprocházka ^{Em}po Nuslích ^Cmá řadu ^Dnevýhod
^Gkdyž pleskne ^{Emi}o chodník ^Ckus masa ^Džlutý^Gho

^GNeunesla ^Ctíhu slávy
^Dtahle žlutá ^GTV hvězda
^Cuž nebude ^Dkazit mravy
^Gkriminálce ^Cse to nezdá
^Dnikdo neví ^Cnajisto
^Dbyl to on a nebo ona
^Ckoho dáme na místo
^Dzesnulýho pokémona

V místě kde tragicky dopadnul Pikaču
popíjí stoicky pár pražskejch pankáčů
vzpomínaj na doby kdy tady skákaly
oběti režimu a socky zoufalý
doba se změnila pod mostem přestal žít
pokémon Pikaču - největší z celebrit
R:

Pika^Gču Pika^{Em}ču Pika^Cču Pika^Dču, Pika^Gču.

Traband – Pálíš, doutnáš, nehoříš

capo 2

Máš^C pro všechno svý^{Dmi} důvody a^F jasnou odpo^Cvěď
A^C kolem tvýho^{Dmi} mega-ega^F otáčí se^G svět
^CKážeš mi o^{Dmi} svobodě, však^F ovíjí tě^G mříž
^Amí Pálíš, ^Emí doutnáš, ^Fneho^Cříš.

Tví architekti spásy ti vystavěli dům
A v něm hájí tvé laciné evangelium
Co na tom, jestli na vlajce máš hvězdu nebo kříž
Když pálíš, doutnáš, nehoříš

^Emí Ještě pořád se mi v noci ^Amí zdává
^FŽe tě potkávám ale už^G nepoznávám

Ten vysloužilý válečník a dobrák od kosti
Teď nabízí ti sbírku svých instantních něžností
A z minulosti přízraky mu stojí u dveří
Pálíš, doutnáš, nehoříš

Tví rádcové a šarlatáni, lživí proroci
ti neporadí jak se zbavit tajných nemocí
Když tvoje srdce prázdný je jak vyjedená spíž
Když pálíš, doutnáš...Pálíš, doutnáš...
Pálíš, doutnáš, nehoříš

Traband – Sáro!

Capo 5

^{Ami}Sáro, ^{Emi} Sáro, ^F v noci se mi ^C zdálo,
že ^F tři andělé ^C Boží k nám ^F přišli na o^G běd.
^{Ami}Sáro, ^{Emi}Sáro, ^F jak moc a nebo ^C málo
mi ^F chybí abych ^C tvojí duši ^F mohl rozum^G ět.

1. Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu má jen přezíravý smích
Z prohraných válek se vojska domů vrací
ač zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně
až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav
Srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno pohřbít může sto urozených hlav.

3. Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk
A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě proti povinnosti lék

R. Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo
že tři andělé Boží k nám přišli na oběd
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
ti chybí abys mojí duši mohla rozumět

4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci ve tvých zahradách
A já, potulný kejklíř, co svázali mu ruce,
teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!

Ref: Sáro, Sáro, pomalu a líně
s hlavou na tvém klíně chci se probouzet
Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno
a v poledne už možná bude jiný svět

^FSáro, ^CSáro, ^Fvstávej ^Cmilá Sáro
^{Ami}andělé k nám přišli ^Gna ^Coběd

Uhlíř, J. – Trpasličí svatba

G C G
V lese, jó v lese na jehličí,
 A D7
koná se svatba trpasličí,
G C H7
žádná divná věc to není,
C C#dim G Emi A D7
Šmudla už má po vojně a tak se žení.

Malou má ženu, malinkatou,
s malým věnem, malou chatou.
Už jim choděj' telegrámky,
už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

Uhlíř, J. – Vadí, nevadí

C Dmi
Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo
G7 C G7
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
C Dmi
Chceš-li trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí
G7 C
nemít žádné kamarády, tomu já říkam neštěstí.
Ami C
Nemít prachy - nevadí.
Nemít srdce - vadí.
Zažít krachy - nevadí.
Ami F G G7
Zažít nudu - jó to vadí, to vadí.
/: Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo.
Hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo. :/

Xindl X – Chemie

capo 3

^{Emi}Mám se fajn, je mi ^Dskvěle,
jsem zdravý ^Cduch ve zfetovaným ^Dtěle,
jsem ranní ^{Emi}ptáče, co zobe už ^God rána :
ibalgin, ^Caspirin, zyrtec a ^Dguarana
- to je to pravý pro můj zobáček,
tím dostávám mozek svůj do otáček,
Když jsem pod vlivem, můžu jít ven k lidem
i v tomhle prostředí škodlivým-a to s klidem.

Tak se bez rozpaků nakládám do láku,
konzervuju svoje tělo, aby vydrželo.
Dokud mám v sobě pár éček,
tak se nezkazím a vydržím pár zim.
Říkám ti spánek je pro nuly,
chce to po nocích Morgany, po ránu Redbully,
^{Emi}nebudem bulit, že ^Gnám život ulít,
/:^Ca když máme ^Dsplín, můžeme se ^{Emi}zhulit:/

R 2x: ^CVykašli se na to ^Dzlato, Ty nemůžeš ^{Emi}za to,
že mi ^Gje, tak jak mi ^Cje,
nejsi to ^{H7}Ty, je to jen ^{Emi}chemie.

Žijeme paralelní světy, jsme věčně paralenem sjetý
a před krutou realitou bráníme se chemickou ulitou.
Nejzdrogovanější přežívá, Darwin je mrtvej, ať žije
Zentiva
pomůže mi od nemoci i od emocí
a taky přemoct ten pocit, že nemám svůj život ve své
moci.

Hlavně se neptat na důvod tý bolesti,
žít si dál svoje soukromí neřesti,
připoutat se k pelesti a přemoct osud pomocí lsti.
A uznávat stejné hodnoty, jak všichni občané planety
Země.

Hvězdný nebe nade mnou...

/:a všechny ty účinný látky ve mě:/

2x R:

Jsem ^Cplnej proti^Dlátek, co ve mě ^{Emi}uklidňujou zmatek,
ale i přestože jsem veselej, vím, že jsem necelej.

Jsem frajer, co nebulí a pomocí ampulí
si udržuje v kebuli duševní zdraví, ale už mě to nebaví,
vím, že ty stavy uvnitř mý hlavy nejsou pravý.

Tohle není realita, tohle se nepočítá.

Je to je jako ty pako, je to jen na voko

je to fešný, ale je to falešný

Je to jen ^Cchemie ^{Ami}a já jsem ^{H7}mumie...

2x R

